

Б л и з н а ц и .

Една майка имала двѣ дѣца — близнаци. Едното се казвало Боянъ, а другото Добри. Боянъ билъ пѣргавъ и винаги услужвалъ на майка си, а Добри все гледалъ да отбѣгва отъ работа.

Баща имъ умрѣлъ наскоро и тѣ останали сирачета. Майка имъ съ мѣка ги отхранила и изучила на занаятъ. Когато порастнали, Боянъ станалъ снаженъ великанъ, а братъ му — слабъ момъкъ. Бояна наричали *боримечка*, а Добри — *бабичка*.

Една година въ отечеството на близнацитѣ настанало гладъ. Търговията и занаятитѣ спрѣли, та мнозина останали безъ работа. Боримечътъ рѣшилъ да отиде на печалба въ *Америка*. Той поканилъ

и брата си, но Добри отказалъ, защото се страхувалъ отъ водитѣ на дълбокитѣ океани.

Една сутрина рано Боянъ заминалъ за Америка, а Добри останалъ при майка си. На срѣдъ океана се появила страшна буря. Корабътъ се люшкалъ като трѣска надъ страшнитѣ морски вълни и изгубилъ пѣтя си. Пѣтницитѣ плачели за живота си и молѣли Бога за помощъ. Само Боримечътъ стоялъ неподвиженъ и гледалъ съ закана на страшната буря.